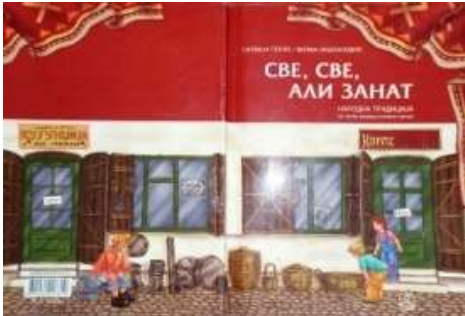

ИЗВЕШТАЈ

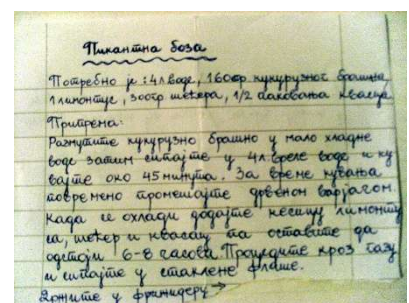
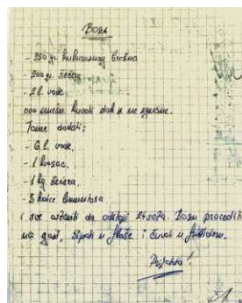
о реализацији угледног часа народне традиције од 25. септембра 2019. год.
у Ш3 одељењу

Увођење најмлађих нараштаја кроз одговарајућу наставу усмерену на оживљавању традиције, један је од начина да се спречи убрзано одумирање многих важних елемената традицијске културе и њихов нестанак из начина садашњег нашег живљења.

Док се настава у првом и другом разреду сводила на то да питамо своје баке и деке о обичајима, радовима у пољу, фолклорним празницима, биљу, кући и покућанству; у трећем се и даље ради на проширивању знања стечених код куће или на часовима у школи, али се уводи нови мотив - традиционални занати.

Традиционалних заната има много па учитељ може наставу овог изборног предмета концепцијски да усмери на локалну народну традицију, односно старе занате у окружењу, зависно од њихових постојања. Изучавањем традиционалних заната ученици упознају један сасвим другачији начин живота који је већини њих, а често и генерацији њихових родитеља, данас непознат.

На овом часу, на један другачији начин, упознајемо типично традиционални занат - посластичара. Почели смо тако што смо за викенд питали наше баке за рецепт за, већ заборављени напитак, бозу. Прочитали смо пар рецепата и кренули у посету правој посластичарници да пробамо тај напиток. Успут смо се договорили да, ако нам се свиђа боза, питамо за њихов начин припреме, а ако пак не, питамо да заменимо бозу за лимунаду.

Стигли смо и учитељ је представио одељење и циљ наше посете, а домаћица се представила као бака Рада и веома нам се обрадовала.

Одмах смо учили три велика стаклена балона са соковима. Бака Рада нам је рекла да је прво

лимунада, затим наранџа и да је ово последње боза и наставила да прича да се некад излазило у посластичаре на бозу као што се данас излази на кафу или кока-колу. Готово је заборављена и ако је, драга децо, то један од најздравијих напитака јер нема конзерванса и вештачких заслађивача и што се кува док се спрема. То је прави симбол старих посластичарница.

Тако нам је бака Рада одговорила и пре него смо поставили питање о начину спремања бозе, те смо били спремни да одмах пређемо на „главни део часа”, пробању бозе. Али бака Рада нам је предложила да прво пробамо нешто слатко, по колач... Наравно, оберучке смо прихватили. Онда лимунада, и на крају - боза. Сви смо добили по чашу бозе. И учитељ. Те фотографије нема, није имао ко да га слика. Ваљда!

Сви, којима се допао пријатно киселкасти, освежавајући „густи” укус бозе пили су је до миле воље; а они који су, након пробе, узели лимунаду, су такође могли да је пију до миле воље. Бака Ради је било мило што смо ту. Но, морали смо да се вратимо у школу. Поздравили смо се и захвалили на свему.

Утиске ћемо сумирати на следећем часу народне традиције.

Час одржао и
извештај припремио:

И. Алексић,
учитељ III одељења